

V Bruselu dne 30.6.2017
COM(2017) 355 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o přezkumu provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU

{SWD(2017) 252 final}
{SWD(2017) 253 final}

1. Účel zprávy

Systém pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a ekoznačka EU jsou součástí rámce politiky EU pro udržitelnou spotřebu a výrobu. Ekoznačka EU vznikla v roce 1992 a systém EMAS v roce 1995. Oba tyto prvky byly znovu spuštěny v rámci sdělení o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku (akční plán pro udržitelnou spotřebu a výrobu)¹ v roce 2008. Cílem ekoznačky EU je: „...*propagování výrobků s menším dopadem na životní prostředí během celého jejich životního cyklu a poskytování přesných, neklamavých a vědecky podložených informací spotřebitelům o dopadech výrobků na životní prostředí*“; cílem systému EMAS je: „...*podporovat neustálé zlepšování vlivu činnosti organizací na životní prostředí vytvářením a zaváděním systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí těmito organizacemi, systematickým, objektivním a pravidelným hodnocením výkonu těchto systémů, poskytováním informací o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, otevřeným dialogem s veřejností a ostatními zúčastněnými osobami, jakož i aktivním zapojením zaměstnanců v organizaci a vhodným výcvikem*.“

Podle článku 14 nařízení (ES) č. 66/2010 o ekoznačce EU² (nařízení o ekoznačce EU) má Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění systému ekoznačky EU a rovněž určit prvky pro možný přezkum systému.

Podle článku 47 nařízení (ES) č. 1221/2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS)³ (nařízení o systému EMAS) má Komise předkládat Evropskému parlamentu a Radě zprávu, která obsahuje informace o akcích a opatřeních uskutečněných podle této kapitoly (kapitoly VIII) a informace, jež získala od členských států podle článku 41. Podle článku 50 uvedeného nařízení má Komise přezkoumat systém EMAS s ohledem na zkušenosti získané během jeho fungování a na mezinárodní vývoj. Má přitom zohlednit zprávy, které předala Evropskému parlamentu a Radě podle článku 47.

Tato zpráva Komise a její přílohy plní uvedené požadavky. Poskytují rovněž závěry kontroly účelnosti právních předpisů, která byla provedena v rámci programu Evropské komise pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT⁴). Cílem kontroly účelnosti právních předpisů v rámci programu REFIT je pochopit, jak se dotyčným nařízením daří přinášet zamýšlené výhody pro občany, podniky i společnost.

Systém EMAS a ekoznačka EU jsou nedílnými součástmi rámce produktové politiky, který je popsán ve sdělení z roku 2008 o akčním plánu pro udržitelnou spotřebu a výrobu a udržitelnou průmyslovou politiku⁵. Od té doby poukázal 7. akční program pro životní prostředí⁶ na potřebu politického rámce, který bude výrobcům a spotřebitelům vysílat vhodnější signály na podporu účinného využívání zdrojů a oběhového hospodářství, a sdělení

¹ KOM(2008) 397.

² Nařízení (ES) č. 66/2010.

³ Nařízení (ES) č. 1221/2009.

⁴ COM(2012) 746.

⁵ COM(2008) 397.

⁶ Rozhodnutí č. 1386/2013/EU.

o akčním plánu pro oběhové hospodářství⁷ poukázalo na potřebu podporovat v oblasti výroby i spotřeby úsilí o dosažení přechodu k oběhovému hospodářství – včetně lepšího využívání systému EMAS a ekoznačky EU. Zároveň jsou uvedena nařízení jednoznačně důležitá pro splnění Agendy OSN pro udržitelný rozvoj do roku 2030 a jejích 17 cílů udržitelného rozvoje, zejména cíle 12, tedy „zajistit způsoby udržitelné spotřeby a výroby“.

Kromě plnění cílů v oblasti životního prostředí mají systém EMAS a ekoznačka EU potenciál přispívat i k dosahování hospodářských cílů. Například firmy včetně malých a středních podniků, které se účastní systému EMAS, mohou zvýšit svou finanční výkonnost a konkurenceschopnost tím, že budou účinněji využívat zdroje. Pokud se budou široce používat a vhodně provádět, mohly by systém EMAS a ekoznačka EU být hnacími silami inovací a přinést skutečnou změnu trhu.

Tato zpráva hodnotí výkonnost systému EMAS a ekoznačky EU v těchto širších souvislostech.

2. Posouzení relevance, účelnosti, účinnosti, soudržnosti a přidané hodnoty na úrovni EU

V roce 2013 se Komise zavázala provést kontrolu účelnosti nařízení o ekoznačce EU a nařízení o systému EMAS. V souladu s pokyny Komise pro zdokonalení tvorby právních předpisů se při kontrole účelnosti těchto dvou systémů zkoumala jejich relevance, účelnost, účinnost, soudržnost a jejich přidaná hodnota na úrovni EU. Zvláštní pozornost byla také věnována snaze pochopit, jak se dotyčným nařízením daří přinášet zamýšlené výhody pro občany, podniky i společnost.

Z hlediska postupu byly na podporu kontroly účelnosti provedeny dvě samostatné hodnoticí studie⁸, jež byly doplněny zapojením zúčastněných stran včetně otevřené veřejné konzultace ohledně ekoznačky EU a zvláštní konzultace se zúčastněnými stranami ohledně systému EMAS. Tato konzultace se zúčastněnými stranami byla zvlášť důležitá, protože komplexnost kontroly účelnosti byla do jisté míry omezena dobrovolnou povahou obou systémů a nedostatkem údajů pro kvantifikaci jejich dopadů. Neexistence společně dohodnuté metody pro kvantifikaci a porovnávání vlivu činnosti organizací a jejich výrobků na životní prostředí také znamená, že výrobky a organizace, které se těchto systémů účastní, nelze systematicky porovnávat s těmi, které se jich neúčastní. Dotyčná nařízení navíc nedefinovala jasné cíle, pokud jde o jejich uplatňování, a proto nelze kvantitativně vyhodnotit, zda systémy splnily, co se od nich očekávalo, nebo ne.

Kontrola účelnosti nicméně umožnila posoudit fungování a výkonnost těchto systémů, takže lze vyvodit závěry o tom, co funguje – a/nebo nefunguje – dobře.

⁷ COM(2015) 614.

⁸ Závěrečná zpráva podporující hodnocení provádění programu EMAS (červen 2015), Adelphi and S. Anna School of Advanced Studies.
Projekt na podporu hodnocení provádění nařízení o ekoznačce EU (duben 2015), Ricardo Energy & Environment.

Hlavní zjištění ohledně toho, jak nařízení plní své cíle, k nimž se dospělo zkoumáním za použití intervenční logiky kontroly účelnosti, jsou taková, že nařízení:

- ☐ přispívají ke snížení dopadu spotřeby a výroby na životní prostředí (*všeobecný cíl*),
- ☐ přispívají k podpoře neustálého zlepšování environmentální výkonnosti organizací a propagují výrobky se sníženým dopadem na životní prostředí (*konkrétní cíle*) prostřednictvím kritérií pro ekoznačku EU a zlepšováním dopadů na životní prostředí sledovaných v organizacích zúčastněných v systému EMAS (*operativní cíl*).

Toto přispění však je:

- ☐ výrazně omezeno mírou uplatňování systému EMAS a ekoznačky EU ze strany výrobců a organizací (*operativní cíl*) značně spjatou s omezeným povědomím vnějších zúčastněných stran včetně obchodních partnerů, spotřebitelů, ale také příslušných orgánů, což vede k omezeným tržním a správním/regulačním přínosům účasti, jakož i v důsledku kritérií účasti, jejich splnění může být v některých případech pro odvětví EU obtížné,
- ☐ omezené ve srovnání s celkovou šíří problémů, které je nutno řešit, pokud jde o snižování celkových dopadů spotřeby a výroby na životní prostředí.

Bez ohledu na tato omezení zůstávají dotyčná nařízení **relevantní** jakožto součást balíčku reakcí politiky EU na rostoucí potřebu změnit současné způsoby spotřeby a výroby, což se odráží ve stávajících strategických cílech politiky včetně strategie Evropa 2020⁹, Plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje¹⁰, 7. akčního programu pro životní prostředí¹¹ a akčního plánu EU pro oběhové hospodářství¹². Mezi nástroji politiky EU jsou systém EMAS a ekoznačka EU (spolu se zelenými veřejnými zakázkami) jedinečné v tom, že mají řešit dopady na životní prostředí v rámci celého životního cyklu včetně rostoucího počtu dopadů evropské spotřeby, která se uskutečňuje v zemích mimo EU, kde se výrobky a materiály často vyrábějí a odkud se dovážejí do EU. V případě systému EMAS existuje otázka jeho budoucí relevance, jelikož norma ISO 14001, revidovaná v roce 2015, v rostoucí míře přejímá mnohé, avšak nikoli ještě všechny jeho hlavní prvky.

Dotyčná nařízení jsou **částečně účinná**, jelikož zajišťují:

- ☐ lepší environmentální profil výrobků opatřených ekoznačkou EU. Kvantitativní měřítko nejvyšší kvality z hlediska dopadů na životní prostředí (horních 10 až 20 % environmentálního profilu výrobků na trhu) však nelze ověřit z důvodu neexistence dohodnuté metodiky srovnávání a nedostatku komplexních údajů. V některých případech, kdy je platnost kritérií ekoznačky EU prodloužena bez důkladné analýzy vývoje situace na trhu, se také může stát, že ekoznačka EU již není odrazem nejvyšší kvality z hlediska dopadů daného výrobku na životní prostředí,

⁹ KOM(2010) 2020 v konečném znění.

¹⁰ KOM(2011) 571 v konečném znění.

¹¹ Rozhodnutí č. 1386/2013/EU.

¹² COM(2015) 614 final.

- lepší environmentální výkonnost z hlediska většiny hlavních ukazatelů včetně energie, vody a CO₂ u organizací s certifikací systému EMAS. V případě hlavních ukazatelů odpad a materiály je výsledný obrázek smíšený, kdy více než 75 % společností registrovaných v systému EMAS na jedné straně pocítuje kladný vliv na výkonnost, pokud jde o odpad a materiály, a na druhé straně se u nich ukazuje záporná průměrná výkonnost vypočtená ze vzorku výkazů hlavních ukazatelů. Studie ukazují, že systém EMAS obecně přináší větší zlepšení environmentální výkonnosti než norma ISO 14001¹³.

Celková účinnost dotyčných nástrojů je však snížena jejich omezeným uplatňováním:

- Uplatňování systému EMAS a ekoznačky EU není dostatečné, aby dosáhlo významných změn v celkové struktuře spotřeby a výroby, což by zajistilo významné přínosy pro životní prostředí sahající nad rámec samotných společností a organizací, které se rozhodly se do těchto systémů zapojit. Omezené uplatňování obou nařízení může být spojeno s nízkým povědomím o nich a tím, že trh nedostatečně uznává jejich důležitost, jejich nedostatečným zohledňováním ve veřejné politice a také náklady na jejich dodržování a na ověřování shody.

V případě ekoznačky EU existuje: nedostatek propagačních činností na všech úrovních, tj. ze strany Komise, členského státu a (v podobě dobrovolného opatření) společností; vysoký počet a přísnost požadavků u jednotlivých kritérií; náročnost zajištění souladu s čl. 6 odst. 6, který zakazuje používání nebezpečných látek. Existují rovněž významné rozdíly v míře uplatnění různých typů výrobků, přičemž několik skupin výrobků vykazuje nulovou – nebo jen okrajovou – míru uplatnění na trhu, což odráží na jedné straně překážky pro některé konkrétní skupiny výrobků a na druhé straně nedostatek strategického přístupu při rozhodování, pro které skupiny se mají vypracovat nebo revidovat příslušná kritéria.

V případě systému EMAS další překážky představují: nedostatečné začlenění do veřejné politiky v podobě pobídek a úlev z jiných právních požadavků („úlevy z právních požadavků“); nedostatek propagačních činností, opět na všech úrovních; existence celosvětově uznávaného a méně náročného (pokud jde o vykazování/validace) systému environmentálního řízení (ISO 14001), který má vedoucí postavení na trhu.

Účinnost obou systémů se v jednotlivých členských státech liší, přičemž v některých z nich se neuplatňují vůbec nebo jen ve velmi malé míře, zatímco v jiných dosahují lepších výsledků – například v Německu a Španělsku, kde je v systému EMAS registrováno 1882 respektive 1289 míst, nebo ve Francii s 555 registrovanými licencemi ekoznačky EU a v Itálii s 359 registrovanými licencemi. Tyto rozdíly lze přičíst především rozdílům v úrovni prostředků investovaných členskými státy a také tomu, zda se podnikají opatření k začlenění těchto nástrojů do širšího souboru politik v oblasti životního prostředí. Například navázání systému EMAS na pravidla inspekcí v oblasti životního prostředí by mohlo působit jako pobídka k

¹³ Remas Study (2006), *Linking environmental management and performance* a Testa et al. (2014) *EMAS and ISO 14001: the differences in effectively improving environmental performance*. Zdroj: Journal of Cleaner Production, 68:1, ss. 165–173.

přijetí systému EMAS a získání úlev z právních požadavků¹⁴; podobně by se mohla zvýšit atraktivita ekoznačky jejím navázáním na zelené veřejné zakázky.

Kvůli v současné době omezeným údajům o nákladech a přínosech nelze odpovědět na otázku **účinnosti**. Existují určité důkazy o propojení uskutečněných investic (nákladů) a dopadů a zpravidla odhady týkající se nákladů na provoz systému jsou poměrně nízké.

- Hrubý odhad průměrných ročních nákladů na řízení pro Evropskou komisi (tj. náklady bez nákladů na zaměstnance) činí 500 000 EUR u systému EMAS a 1 100 000 EUR u ekoznačky EU. Tyto náklady pokrývají systém 33 skupin výrobků, 2 000 licencí a 44 000 výrobků v případě ekoznačky EU a 4 000 organizací a 7 500 míst v případě systému EMAS.
- Významné rozdíly v míře provádění na úrovni jednotlivých členských států odrážejí rozdílné vyhodnocení poměru nákladů a přínosů. Vzhledem k jejich dobrovolné povaze nelze mít za to, že tyto systémy kladou nepřiměřenou zátěž na členské státy nebo na firmy a organizace, jelikož obě tyto skupiny do nich investují pouze v té míře, v jaké se domnívají, že je to pro ně přínosné. Nízké investice však také vedou k omezenému uplatňování a omezenému dopadu obou systémů.
- U některých organizací registrovaných v systému EMAS – zejména těch, které se zabývají výrobou energií – mohou opatření ke zvýšení energetické účinnosti vést ke značným úsporám (podle hodnoticí studie činí tyto úspory za období dvou let u všech organizací registrovaných v systému EMAS přibližně 1,3 miliardy EUR).

Účinnost je však snížena:

- když náklady jednotlivých firem a organizací na dodržování příslušných nařízení a na ověřování shody převyšují přínosy a tím snižují hodnotu pro výrobce a další organizace a odrazují je od účasti v dotyčných systémech. Dopad výše uvedené situace je silnější u malých subjektů. Nízká míra uplatnění systému EMAS ve srovnání s normou ISO 14001 rovněž ukazuje, že zkušenosti organizací, pokud jde o poměr nákladů a přínosů, se mezi oběma systémy liší,
- když se určité skupiny výrobků uplatňují na trhu jen málo nebo vůbec ne. V rámci systému ekoznačky EU se řada skupin výrobků uplatňuje na trhu jen velmi málo nebo vůbec ne, což je známkou toho, že trh je nezralý a/nebo že administrativní zátěž či náklady na ověřování shody s určitým souborem kritérií mohou být příliš vysoké a působit jako překážka účasti v tomto systému.

Má se za to, že oba tyto systémy jsou **obecně v souladu** s dalšími příslušnými politikami EU souvisejícími se strategií EU ohledně udržitelné spotřeby a výroby a že tyto politiky doplňují. Hodnocení však ukazuje na problémy ohledně potřeby:

- dále zkoumat synergie s politikami EU, které by mohly lépe využívat příležitosti, jež ekoznačka EU a/nebo systém EMAS nabízejí, mimo jiné například včetně akčního

¹⁴ Výrazem „úlevy z právních požadavků“ se rozumí snížení regulační nebo administrativní zátěže (například četnost inspekcí v oblasti životního prostředí, zrychlené postupy, nižší poplatky nebo daně apod.) díky dodržování systému EMAS.

plánu pro oběhové hospodářství, směrnice o nekalých obchodních praktikách, směrnice o zadávání veřejných zakázek a směrnice o průmyslových emisích.

Pokud jde o soudržnost mezi těmito dvěma systémy, hodnocení ukazuje, že se navzájem doplňují a přitom mají různé cíle, ale v případě, že se systém EMAS i ekoznačka EU zaměřují na konkrétní odvětví služeb – například pro cestovní ruch a táboření – se může objevit mírný přesah. V tomto případě je nutno dbát, aby nedocházelo k matení spotřebitelů, kteří si mohou vybírat na základě obou systémů.

Přidaná hodnota na úrovni EU, kterou tyto dva systémy poskytují, je nerovnoměrná. Dotyčná nařízení **poskytla přidanou hodnotu na úrovni EU, jejíž míru omezuje dobrovolná povaha obou systémů.** Přidaná hodnota vyplývá z toho, že nařízení poskytují rámec pro harmonizovaná pravidla a postupy pro celý vnitřní trh, jenž dodává důvěryhodnost a transparentnost environmentálním tvrzením a může podpořit obchod v rámci EU. Tento rámec poskytuje informace o environmentálním profilu výrobků a o vlivu činnosti organizací na životní prostředí a dává tak příležitost k integraci s ostatními politikami EU a k jejich racionalizaci. Tímto způsobem rámec podporuje výrobce a organizace, již jsou ochotni jít nad rámec závazných opatření, včetně zejména malých a středních podniků, které by neměly interní kapacity na vybudování vlastních systémů.

Plné kvantitativní posouzení nákladů a přínosů není možné. Dotyčné nástroje však fungují v rámci všeobecné veřejné podpory udržitelné výroby a spotřeby: 77 % obyvatel EU, kteří se zúčastnili průzkumu Eurobarometr, uvedlo, že jsou ochotni platit více za výrobky šetrné k životnímu prostředí, pokud se domnívají, že lze příslušným environmentálním tvrzením důvěřovat. Odpovědi v rámci veřejných konzultací věnovaných konkrétně těmto nástrojům pocházely převážně od subjektů, které se již aktivně zapojily do jejich využívání, a celkově se o nich vyjadřovaly kladně. Například 79 % zúčastněných stran v systému ekoznačky EU uvedlo, že ekoznačka EU je cenným nástrojem, který usnadňuje vyšší uplatnění a volný oběh ekologicky šetrných výrobků v celé Evropě, a 95 % by chtělo tento systém buď ve stávající podobě, nebo s určitými změnami zachovat. Zároveň se více než 70 % všech organizací zúčastněných v systému EMAS, které odpovídaly v rámci průzkumu, domnívá, že zlepšily nebo výrazně zlepšily svoji výkonnost v oblasti energetické účinnosti, využití materiálů, spotřeby vody a produkce odpadu.

Míra uplatnění je u systému EMAS podstatně nižší než u normy ISO 14001. Hodnocení však ukazuje, že společnosti zúčastněné v systému EMAS si z hlediska vlivu jejich činnosti na životní prostředí vedou stejně dobře nebo lépe než organizace využívající normu ISO 14001 a že specifické požadavky systému EMAS na transparentní podávání zpráv a kontrolu ze strany orgánů veřejné správy (nevyžadované normou ISO 14001) dodávají systému větší důvěryhodnost a poskytují lepší možnosti pro jeho začlenění do politiky životního prostředí. Zkušenosti řady členských států EU, které se o to aktivně snaží, tento potenciál potvrzují.

Protože se však tyto systémy dosud v rámci celé Evropy výrazně neuplatňují, je obtížné prokázat celkovou přidanou hodnotu na úrovni EU sahající nad rámec samotného zlepšení životního prostředí u výrobků, služeb a organizací, které se těchto systémů účastní. Zejména dopad systému EMAS utrpěl konkurenčním vlivem normy ISO 14001, která představuje celosvětově uznávanou alternativu k systému EMAS. Nicméně interakce mezi těmito dvěma systémy je konstruktivní a systém EMAS inspiroval nové a lepší směry vývoje podle celosvětové normy ISO 14001, díky nimž došlo ke sblížení této normy se systémem EMAS, ačkoli stále ještě přetrvávají významné rozdíly. Systém EMAS na rozdíl od normy ISO 14001

představuje platformu pro dodržování předpisů a vykazování příslušných údajů, díky níž je environmentální výkonnost organizace transparentní pro veřejnost i úřady. Tato platforma má rovněž schopnost usnadnit uznávání subjektů s nejlepšími výsledky ze strany příslušných orgánů a vývoj podpůrných opatření a také může vyvolat snížení administrativní zátěže. Tato schopnost se vysvětluje tím, že příslušné orgány a další třetí strany mají na rozdíl od systému normy ISO přístup k informacím o vlivu na životní prostředí a o dodržování příslušných právních předpisů a musí tyto informace potvrzovat, což představuje dostatečné zabezpečení, aby bylo možno poskytnout úlevy od jiných regulačních zátěží.

3. Závěry

Ekoznačka EU a systém EMAS jsou součástí širšího balíčku nástrojů výrobní politiky, jež přispívají k oběhovému hospodářství. Kontrola účelnosti (hodnotící studie a konzultace se zúčastněnými stranami) potvrzuje užitečnou – i když omezenou – úlohu systémů jako dobrovolného nástroje pro podniky, jež usnadňují přechod k oběhovému hospodářství a poskytují informace o vlivu produktů a činnosti organizací na životní prostředí, jenž působí na spotřebitele a na transakce mezi podniky.

Výsledky kontroly účelnosti ukazují, že míra uplatnění systémů by mohla být lepší a účinnější. Z kontroly účelnosti vyplývá, že oba nástroje vykazují zřetelná omezení, a to vzhledem k jejich dobrovolné povaze, nízké míře uplatnění u řady skupin výrobků a nízkému povědomí o obou systémech. Pro dosažení co nejlepších dopadů v praxi je zapotřebí cílenější přístup.

Komise proto zlepší výkonnost systému stanoveného **nařízením o ekoznačce EU** a více jej zaměří na zajištění většího kumulativního dopadu, a to těmito opatřeními:

- vypracováním strategičtějšího přístupu pro udělování ekoznačky EU, jenž by zahrnoval:
 - definici skupiny výrobků, včetně zjednodušených kritérií pro výběr výrobků a pro ukončení, revizi a prodloužení platnosti stávajících kritérií pro jednotlivé skupiny výrobků, a to ve spojení s mírou uplatnění v případě stávajících kritérií. Cílenější přístup rovněž zahrnuje případné spojování úzce souvisejících skupin výrobků (např. různé výrobky z papíru s vysokým potenciálem, jako např. novinový papír a hedvábný papír),
 - zrušení těchto skupin výrobků: splachovací záchody a pisoáry, zdravotnětechnické armatury a zobrazovací zařízení, neboť tyto skupiny výrobků mají velmi omezené uplatnění,
 - stanovení konkrétních operativních cílů, záměrů a odpovídajících kontrolních činností,

- komunikační strategii obracející se na výrobce i spotřebitele, ve které bude určeno cílové publikum a rozdělena odpovědnost za propagační činnosti, na nichž se budou podílet členské státy, zástupci daného odvětví a příslušné multiplikační faktory, přičemž se budou řídit danými deseti prioritami, zejména agendou pro zaměstnanost a růst,
- zkoumáním možností snížení administrativních nákladů a nákladů na ověřování shody, zjednodušením procesu konzultací a vypracováním *modu operandi* pro provádění čl. 6 odst. 6 a 7,
- možnostmi a osvědčenými postupy ke zvýšení úlohy ekoznačky EU při zadávání veřejných zakázek a také její úlohy jakožto měřítko nejvyšší kvality z hlediska dopadů na životní prostředí,
- vypracováním určitých přípravných studií o skupinách výrobků pro nástroje v oblasti zelených veřejných zakázek, ekodesignu, uvádění spotřeby energie na energetických štítcích a ekoznačky. Tím se ušetří náklady a předejde nesouladu studií zadaných různými generálními ředitelstvími pro různé nástroje,
- zlepšením souladu a propojení ekoznačky EU a stávajících vnitrostátních nebo regionálních značek.

S ohledem na **nařízení o systému EMAS** a smíšené výsledky kontroly účelnosti bude závazek členských států zapojit se do systému a jejich podpora tohoto systému rozhodujícím faktorem pro jeho pokračování. Proto bude Komise v roce 2017 usilovat o potvrzení závazku členských států týkajícího se

- 1) pokračování systému a
- 2) provádění opatření podporujících lepší zapojení.

V závislosti na podpoře členských států bude Komise vyvíjet činnosti, které ještě více zvýší přidanou hodnotu systému:

- ve spolupráci s členskými státy vypracuje další možnosti využívání systému EMAS jakožto nástroje pro snižování administrativní zátěže a pro úlevy z právních požadavků. Potenciál využívání nástroje, jehož cílem je snížení administrativní zátěže většími úlevami z právních požadavků, zůstává vysoký a členské státy jej využívají nerovnoměrně,
- využije ověřování shody a transparentnost týkající se vlivu na životní prostředí vyžadovanou systémem EMAS, aby se usnadnilo provádění politik v oblasti životního prostředí, pokud jde o problematiku energie, emisí do ovzduší, biologické rozmanitosti, vody nebo nakládání s odpady,
- prozkoumá, jak lze provádění systému EMAS lépe začlenit do provádění zeleného akčního plánu pro malé a střední podniky¹⁵,

¹⁵ COM(2014) 440.

- vypracuje jasnou komunikační strategii zahrnující určení příslušného cílového publika a rozdělení odpovědnosti za propagační činnosti, na nichž se budou podílet členské státy, zástupci daného odvětví a příslušné multiplikační faktory, přičemž se budou řídit danými deseti prioritami, zejména agendou pro zaměstnanost a růst,
- ve spolupráci s členskými státy bude propagovat evropské podniky, přičemž se zaměří na nejdynamičtější z nich a na konkurenční výhody, a ze systému EMAS učiní „prémiový“ systém environmentálního řízení,
- zohlední vývoj normy ISO 14001 v roce 2015 a interakci mezi revidovanou normou a systémem EMAS,
- naváže na opatření provedená členskými státy, jež dosáhly významného počtu registrací v systému EMAS, a uznává jako osvědčené postupy,
- zajistí účinné způsoby podávání zpráv ze strany organizací příslušným orgánům tak, aby vliv na životní prostředí ověřený v rámci systému EMAS a dodržování právních předpisů mohly být využity ke snazšímu provádění dalších politik v oblasti životního prostředí.